

ЛІСОВИЇ ВІСНИК

№4 (19) КВІТЕНЬ 2013

Велика вода

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: **89631**

ТОВ «ОДЕК» Україна – сучасне, оснащене високотехнологічним обладнанням підприємство із виробництва водостійкої, екологічно безпечної березової/вільхової фанери, у т. ч. – ламінованої, розмірами (1250x2500 мм, 1220x2440 мм).

Система менеджменту якості сертифікована на відповідність вимогам міжнародного стандарту ISO 9001-2008, сертифікована і відповідає вимогам стандартів: EN 13986:2002; FSC, CARB, вітчизняним стандартам (УкрСЕПРО).

ТОВ «ОДЕК» Україна зацікавлене у розширенні ринків збуту своєї продукції.

Дарилісу і кращий посадковий матеріал – у магазинах «ЛІСОВИЧОК»

Адреса: с. Гаразджа (траса Луцьк – Рівне), м. Любомль (траса Київ – Варшава), с. Копачівка (траса Луцьк – Брест). Окрім цього, функціонують 19 пунктів продажу на всій території області.

Державні підприємства Волинського ОУЛМГ пропонують до реалізації широкий асортимент консервованої продукції, дарів лісу, дерев та декоративного посадкового матеріалу за доступними цінами. Товари лісогосподарських підприємств мають чимало переваг: висока якість, придатність до висаджування в нашій місцевості та приживлюваність саджанців, а також натуральна та екологічно чиста продукція. Довідки за телефоном «гарячої лінії» (0332) 29 97 20

PALETTENFABRIK
BASSUM

Екологія в побуті

Заснована у 1961 році, і сьогодні займає позиції лідера на європейському ринку дерев'яної тари.

www.bassum.com

kronospan

Надхнення, дароване природою

8341 - Дуб Сантана

www.kronospan.com.ua

Головний редактор:
Чурило Оксана Андріївна
e-mail: oxana_thurilo@mail.ru

Редколегія:
голова – Колісник Б. І.,
Шеремета С. А.,
директори державних
лісогосподарських
підприємств Волині

Дизайн та верстка:
Микола Волошин
Кореспондент: Тетяна Сасюк
Бухгалтер: Жанна Мацюк

Адреса:
пр-т Волі, 30, м. Луцьк,
Волинська обл., Україна, 43000
тел./факс: (0332) 72-75-57,
тел. моб. (068) 424-10-84
бухгалтерія: тел. 29-97-19,
тел.моб. (097) 447-33-69
e-mail: lis.gurnal@gmail.com
Веб-сайт: www.lisvisnyk.at.ua

Свідоцтво Міністерства
юстиції України про державну
реєстрацію друкованого засобу
інформації КВ №18041-6891Р
від 16.08.2011р.

Віддруковано
у ТзОВ «Друкмаркет»

Передрук та інше використання
стилю, дизайну, фото та змісту
без письмового дозволу редакції
не допускається

Редакція не несе відповідальності
за достовірність даних
та зміст рекламних матеріалів.
Редакція не завжди поділяє
погляди авторів публікацій.
Надіслані на адресу редакції
фото та рукописи не повертаються

Усі права захищені
©ТзОВ «Лісовий вісник»
Луцьк, 2013 р.

Перша сторінка:
Фото Євгена КОВТОНЮКА

Редакція журналу запрошує до
співпраці регіональних кореспондентів,
мисливців, рибалок та любителів природи
Редакція запрошує до співпраці
рекламних агентів

**Журнал можна придбати
у відділеннях Укрпошти
Волинської області та замовити у редакції
Передплатний індекс:
89631**

Зміст

- 4 Офіційно
5 Небезпеки немає?
6 Велика вода
7 «Щось змінити
у своєму житті...»
10 Анатолій БАЩУК:
я живу Природою
12 Олександр ЛЕВЧУК:
«Щороку садимо
сто гектарів лісу»
14 Еколицемірство
16 Зачарований край
17 Два парки
18 Радіоактивний феномен
20 Таємниці зору

Фото Ганни СНИГІТКО

- 22 День сміху
24 Розпізнаємо
отруйні рослини
25 Життєдайна сила
«у-вей-цзи»
26 «Земля –
наш спільний дім»
27 «Страхи» підземелля
28 Нотатки натураліста
30 Світ очима дитини
31 Лісовичок

колонка редактора

Іде теплий весняний дощ. Ми – третьокласники – весело простягаємо руки, аби набрати кілька крапель життєдайної вологи. Хтось підставляє обличчя, сміючись і радіючи весні. Класний керівник Марія Барилюк ставить нас парами – і ми рушаємо на прогулянку. Надворі 26 квітня 1986 року. Ніхто й не підозрює, що сталася страшна трагедія, і той дощ... може бути радіоактивним. Лише завтра зателефонують із Києва і тихо-тихо скажуть про лихо. Але що в таких випадках робити – ніхто не знає. Радіо та телебачення мовчить: концерти, фільми, мультики, новини, у яких жодного слова про Чорнобильську трагедію. Мама просить не відчиняти вікна та не виходити на вулицю, а в її очах проглядається страх.

Ще за кілька днів чую, як сусіди розповідають про жінку, котра скупалася у ставку і за день померла від ран, які нізвідки взялися на шкірі. Згодом тітка повідомила, що з Києва втікають цілими сім'ями. А Прип'ять стає приви́дом...

«Третій Ангел просурмив, і впала з неба велика зірка, що горить подібно світильнику, і впала на третю частину річок і на джерела вод; і третя частина вод стала полином, і багато людей померло від води, бо вона стала гіркою». Це слова Іоанна Богослова. Можливо, вони збулися саме тоді – 26 квітня 27 років тому?

О 1 год. 23 хв. 40 секунд перший, а слідом за ним другий вибух зруйнували реактор, в якому було 200 т урану. Ситуація ще більше загострилася, коли загорівся графіт. У перші години після аварії багато хто, мабуть, не усвідомлював масштабів трагедії, тому вирішили мовчати.

Вогонь гасили до 5-ї год. ранку. У середині 4 блоку пожежу приборкали лише до 10 травня 1986 року, коли більша частина графіту згоріла.

Природа завжди надто мудра, аби робити помилки. Але... Не цього разу. Вона ніби втратила пильність і потужні вітряні потоки підхопили радіаційний циклон, який смертельним вихором розніс біду у різних напрямках і концентраціях.

Після оцінки величини радіоактивного забруднення стало зрозуміло, що буде потрібно робити евакуацію. Почали лише 27-го о 14.00. Щоб зменшити обсяг багажу, жителям сказали, що виїздять тимчасово – приблизно на 3 дні. Дні довжиною у вічність...

...Довкола АЕС створена 30-кілометрова зона відчуження. Сьогодні там проводять екскурсії, відкриваючи страшну картину розбитих чорних зиниць порожніх будівель. Показуючи, що може створити людина, і як – зруйнувати. Прип'ять було надзвичайним молодим містом. Воно стрімко розвивалося, але й обірвалося... надто стрімко.

Все живе реагувало на катастрофу. Дослідники фіксували випадки генетичних змін рослин – стали іншими колір та форми багатьох квітів, викривлялися пагони та у багато разів подовжувалися голки ялин. У лісі, всипаному викидом, було знищено більшість комах, які жили у верхньому сантиметрі ґрунту. Не раз помічали тварин із лисими лапами й низами животів. Зараз фіксують надмірну кількість вовків, диких собак. Дикі тварини пристосувалися до нових умов життя на майже знищеній батьківщині. Сьогодні фактично тільки вони – її мешканці.

Біда дотепер не полишає горе-станцію – час від часу її лихоманить. Напевно, жителі Прип'яті, працівники ЧАЕС та ліквідатори аварії як ніхто розуміють вислів Максима Горького: «День – маленьке життя, і треба прожити його так, начебто ти маєш померти зараз, а тобі раптом подарували ще добу».

Головний редактор Всеукраїнського журналу «Лісовий вісник» Оксана ЧУРИЛО